

*Ted van Lieshout*

# De tweedehands auto

**M**evrouw Gerritsen wilde een auto kopen. Geen spiksplinternieuwe uit de winkel, maar een tweedehandse, want die zijn niet zo duur. Op zoek naar een geschikte wagen ontmoette ze meneer Neerdam. Die bood een Renault aan van nog geen twee jaar oud. Voor 3500 euro. Koopje, dacht mevrouw Gerritsen.

‘Is de auto in orde?’ vroeg ze.

‘Jazeker,’ zei meneer Neerdam, ‘Het is een prima autootje. Hij heeft een beetje schade opgelopen bij een aanrijdinkje, maar zoals u ziet is dat keurig hersteld. Je ziet er niks meer van.’

Mevrouw Gerritsen kocht de auto. Om te kunnen bewijzen dat ze had betaald, kreeg ze een kwitantie. Op dat ontvangstbewijs stond: ‘Na een proefrit heeft u deze Renault gekocht. U heeft daar 3500 euro contant voor betaald. U krijgt 3 maanden garantie op het draaiende gedeelte van de auto’. Blij ging mevrouw Gerritsen naar huis, maar zij besloot de auto toch nog even te laten keuren bij de ANWB. Toen bleek dat de auto bij de aanrijding ernstig beschadigd was geweest en daarna niet zo heel goed gerepareerd.

Mevrouw Gerritsen ging meteen terug naar de verkoper.

‘Ik wil mijn geld terug, want het is een wrak.’

‘Gekocht is gekocht,’ zei meneer Neerdam.

‘Maar als u eerlijk had gezegd dat de schade veel ernstiger was, had ik de auto niet aangeschaft,’ riep mevrouw Gerritsen.

‘Dan had u maar beter moeten controleren,’ zei meneer Neerdam.

‘Maar ik heb garantie!’

‘Ja, op de draaiende onderdelen. U bent net komen aanrijden met draaiende wielen. Alles wat moet draaien, draait. Of niet soms?’

Woedend reed mevrouw Gerritsen terug naar huis in de Renault die ze niet meer wilde hebben.

Ze belde meteen een advocaat en die spande voor haar een rechtszaak aan.

De rechter zei tegen meneer Neerdam, die keurig netjes op de zitting verscheen: ‘Als verkoper heeft u de plicht om aan de koper te vertellen wat u weet over de kwaliteit van de auto. Heeft u mevrouw Gerritsen verteld dat de auto bij een ernstig ongeluk betrokken is geweest?’

‘Jazeker,’ zei meneer Neerdam.

‘Nee, hoor,’ zei mevrouw Gerritsen. ‘Hij heeft gezegd dat de auto betrokken was bij een lichte aanrijding, maar dat alle schade hersteld was.’

‘Kunt u bewijzen dat u mevrouw verteld heeft hoe ernstig de schade was?’ vroeg de rechter aan meneer Neerdam.

**‘Het is een prima autootje. Hij heeft een beetje schade opgelopen bij een aanrijdinkje, maar zoals u ziet is dat keurig hersteld.’**

‘Tja,’ zei meneer Neerdam, ‘eh, nee, dat kan ik niet. Ik heb dat nergens op papier staan.’

‘In dat geval geef ik mevrouw Gerritsen gelijk,’ zei de rechter. ‘Ik ga er vanuit dat u mevrouw Gerritsen niet volledig heeft geïnformeerd. Daarom moet u het aankoopbedrag terugbetalen en mag u de auto weer mee naar huis nemen.’

‘Ik ben het er niet mee eens,’ riep meneer Neerdam tegen zijn advocaat. ‘Tot en met de dag van vandaag is ze blijven rondrijden in de auto, dus ze heeft er al die tijd dat ze hem niet wou hebben plezier van gehad!’



### **DE AUTO IS HELEMAAL IN ORDE!**

De advocaat tekende hoger beroep aan, wat betekende dat een andere rechter nog eens naar de zaak ging kijken.

Opnieuw moesten meneer Neerdam en mevrouw Gerritsen naar de rechter. Inmiddels was het anderhalf jaar na de aankoop, want zo lang duurt het soms voor een zaak wordt behandeld. De nieuwe rechter zei: 'Ik vind dat de vorige rechter niet helemaal goed geoordeeld heeft. De verkoper, meneer Neerdam, had inderdaad de plicht om eerlijk te vertellen wat er allemaal mis was met de auto, maar de koper, mevrouw Gerritsen, had ook de plicht om zelf de auto te onderzoeken.'

'Jawel,' zei mevrouw Gerritsen, 'maar ik heb geen verstand van auto's. Ik moest afgaan op wat meneer Neerdam me vertelde.'

Dat vond de rechter te makkelijk. Hij zei: 'U kocht een auto van iemand die u helemaal niet kende. Dan had u toch kunnen weten dat u voorzichtig moest zijn? U had vóór de aankoop de auto kunnen laten keuren door de ANWB. Bovendien hebt u nog anderhalf jaar gereden in de auto waar u nu vanaf wilt.'

'Ja maar,' zei mevrouw Gerritsen, 'dat komt doordat ik geen andere auto heb. Meneer Gerritsen is in hoger beroep gegaan, waardoor ik nog steeds mijn geld niet terug heb en dus al die tijd moest blijven rondrijden in een wrak.'

De rechter vond dat overdreven.

'U hebt maar liefst 9000 kilometer gereden in de auto en hem regelmatig naar de garage gebracht voor een onderhoudsbeurt. Dat doe je niet met een miskoop, mevrouw Gerritsen. De auto was

misschien niet zo goed als gedacht, maar u hebt hem wel gewoon in gebruik genomen. Daarom beslis ik dat de koop van kracht blijft. Meneer Neerdam hoeft de auto niet terug te nemen en geen geld terug te geven.'

Nu was het mevrouw Gerritsen die het niet eens was met de uitspraak. Ja, ze had misschien beter op moeten letten, maar ze vond dat de rechter haar strafte voor haar goedgegeloofigheid. Daarom vroeg ze haar advocaat om in cassatie te gaan. En zo kwam de zaak voor de derde keer voor de rechter, ditmaal de hoogste rechter.